

Na pomoc auditorům – dotazy a odpovědi z oblasti metodiky auditu

Nespolupracující předchozí auditor

Datum vydání: 1. února 2023

Dotaz

Je nějaká možnost získat odpověď od předchozího auditora, zda existují nějaké důvody, proč bychom zakázku nemohli přijmout. Často se mi stává, že od klienta mám předán kontakt s prosbou, aby došlo k předání, ale auditor nekomunikuje ani po několika urgencích. Jak toto zdokumentovat ve spisu, když by se to stávat nemělo.

Odpověď

Mezinárodní auditorský standard ISA 300 – „Plánování auditu účetní závěrky“ v odst. 12 vyžaduje, aby před zahájením auditní zakázky, došlo-li ke změně auditora, v souladu s příslušnými etickými požadavky proběhla výměna informací s předchozím auditorem. Tyto požadavky stanoví v odstavci 320.8 Etický kodex Komory auditorů („Etický kodex“), který ukládá povinnost navrhovanému auditorovi účetní závěrky kontaktovat předchozího auditora, aby mu poskytl informace, které by měl před přijetím zakázky znát. Aby byl zachován princip mlčenlivosti dle zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů („ZoA“), navrhovaný auditor požaduje pouze informaci o tom, zda existují skutečnosti, které by mu měly bránit v přijetí zakázky, nikoliv detail těchto skutečností.

V případě, že předchozího auditora není možné kontaktovat ukládá v odst. 320.6, resp. 360.23, Etický kodex navrhovanému auditorovi povinnost provést jiná přiměřená opatření, aby získal informace o všech potenciálních rizicích. V odstavci 320.4.A4, resp. 360.23.A1, je uvedena náhradní procedura, jak tyto informace získat z jiných zdrojů například prostřednictvím dotazování třetích stran nebo šetřením u vrcholového vedení klienta nebo osob pověřených správou a řízením. Konkrétní procedury, které má auditor provést by měly být součástí jeho firemního systému řízení kvality dle ISQM1 – „Řízení kvality u firem provádějících auditu nebo prověrky účetních závěrek, ostatní ověřovací zakázky či zakázky na související služby“. Auditor je povinen tyto náhradní procedury a jejich výstup zdokumentovat ve spise, resp. v dokumentaci k přijetí zakázky, i pokud by k jejímu přijetí nakonec nedošlo spolu s důkazní informací o pokusech kontaktování předchozího auditora. Navrhovaný auditor by měl například získat informace o důvodech změny auditora, zda byla předchozímu auditorovi řádně uhrazena odměna za audit, informace o komunikaci předchozího auditora s klientem (dopis vedení, prohlášení vedení apod.).

Povinnosti předchozího auditora vůči navrhovanému auditorovi upravuje v odstavci 320.7 a 320.8 Etický kodex. Pokud tedy předchozí auditor na výzvy navrhovaného auditora vůbec nereaguje, porušuje své povinnosti uložené Etickým kodexem.

Pro úplnost doplňujeme, že povinnost komunikovat s novým auditorem ukládá v §15 odst. 2 i ZoA, ale toto ustanovení je relevantní až po jmenování navrhovaného auditora nejvyšším orgánem klienta a po podpisu smlouvy o auditu, tj. až po přijetí zakázky

Na pomoc auditorům – dotazy a odpovědi z oblasti metodiky auditu

Upozorňujeme, že odpověď Komory auditorů ČR (KA ČR) na výše uvedený dotaz je založena na současném znění právních předpisů a jejich převažujících interpretacích, které se mohou v budoucnosti změnit. Doporučujeme proto ověřit si závěry uvedené v této odpovědi.

Dále upozorňujeme, že KA ČR nemůže vydávat závazná stanoviska a nemůže suplovat funkci regulátora účetnictví a auditu. Závazná stanoviska může vydávat pouze soud. KA ČR tedy žádným způsobem neodpovídá za jakoukoli škodu, která by vznikla třetím osobám v souvislosti s využíváním názoru prezentovaného v této odpovědi. Při zpracování odpovědi jsme vycházeli ze skutečností popsaných v dotazu.